

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci stěžovatelky **Česká televize**, se sídlem v Praze 4, Kavčí hory, za účasti **Rady pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem v Praze 2, Škrétkova 44/6, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 10. 2006, č. j. 8 Ca 205/2006 – 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „správní orgán“) ze dne 22. 5. 2006, č. j. jfu/3835/06, jímž byla stěžovatelce podle ust. § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání“), uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za porušení ust. § 31 odst. 3 téhož zákona, kterého se měla dopustit odvysíláním příspěvku týkajícího se ombudsmanovy zprávy o zásahu policie při Czech Teku 2005, v rámci pořadu Události komentáře dne 31. 1. 2006, od 22.30 hod. na programu ČT 1, který vykazoval známky neobjektivity a nevyváženosti.

Ve včas podané kasační stížnosti stěžovatelka uplatnila důvod obsažený v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelka má za to, že nedošlo k porušení ust. § 31 odst. 3 zákona

o provozování rozhlasového a televizního vysílání a povinnosti tam stanovené. Dle názoru stěžovatelky, v intencích výše citovaného zákonného ustanovení, nelze oddělovat jednotlivé části vysílání a vytrhovat je tak z kontextu daného celkem. Stěžovatelka je rovněž přesvědčena, že míra provinění na straně těch, kteří mají garantovat dodržování zákonů, je z hlediska celospolečenského zájmu významnější, než provinění skupiny osob, jejichž shromáždění má předpokládaně nekonformní podstatu, což ostatně dokládá i obsah ombudsmanovy zprávy.

Správní orgán se ke kasační stížnosti vyjádřil přípisem ze dne 3. 1. 2007, v němž uvedl, že v jeho rozhodnutí byla posuzována dotyčná reportáž o ombudsmanově zprávě k zásahu Policie ČR na Czech Teku 2005 a tato vykazovala prvky neobjektivnosti a nevyváženosti. Tato reportáž byla součástí pořadu Události komentáře dne 31. 1. 2006 vysílaného od 22:30 hod. Celkem je zde nepochybně myšlena – nelze, aby tomu bylo jinak – reportáž v rámci pořadu složeného z jednotlivých reportáží. Pokud chce stěžovatelka dovozovat ad absurdum, že celkem je míněn pořad Události komentáře, pak lze jen stejnou logikou ad absurdum namítnout, že celkem je rovněž celé vysílání ČT, stejně jako je celkem knihovna, a přesto jsou hodnoceny jednotlivé knihovní položky - knihy, časopisy, apod. - jako samostatné celky. Zbylý napadený text dikce zákona opírá stěžovatelka o „zavinění“, resp. „provinění“ stran sporu, o kterých reportáž informovala, což je v daném ustanovení zcela irrelevantní. „Provinění“ s ohledem na zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání a jeho citované ust. 31 odst. 3 nelze vztahovat na strany, o nichž informovala reportáž, nýbrž pouze na provozovatele. Podle správního orgánu tak sama stěžovatelka sděluje, že informovala nevyváženě a neobjektivně, když dala přednost jedné straně sporu a upozadňuje dle svého názoru „shromáždění předpokládaně nekonformní podstaty“. Z těchto důvodů neshledává správní orgán odůvodněnost námitek a celé kasační stížnosti stěžovatelky a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud tuto stížnost svým rozsudkem zamítl.

Z obsahu správního spisu, který soudu předložil správní orgán, vplynuly následující podstatné skutečnosti:

Dne 31. 1. 2006 v 22:30 hod. odvysílala stěžovatelka v rámci svého pořadu s názvem Události komentáře příspěvek, resp. komentátorskou zprávu, která se týkala ombudsmanovy zprávy o postupu Policie ČR proti účastníkům Czech Teku 2005. V tomto příspěvku bylo uvedeno, že *„policejní zásah při loňské technoparty Czech Tek v Mlýnci na Tachovsku byl podle ombudsmana nepřiměřený. Podle závěrečné zprávy veřejného ochránce práv policie postupovala špatně: dala přednost násilnému řešení, místo aby hledala cestu k domluvě. Navíc neříkala pravdu, když informovala o pozemcích, které si pronajali technaři. Ombudsman proto v dokumentu navrhl policii změny, aby se podobná pochybení neopakovala.“* (V originále dostupný z: <http://www.ceskatelevize.cz/vysilani/31.01.2006/206411000370131-22:30-1-udalosti-komentare.html?index=28605>)

Dopisem ze dne 21. 3. 2006 oznámil správní orgán stěžovatelce, že s ní ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahajuje správní řízení z moci úřední pro možné porušení ust. § 31 odst. 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Rozhodnutím správního orgánu ze dne 22. 5. 2006, č. j. jfu/3835/06, byla stěžovatelce podle ust. § 60 odst. 1 písm. b) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za porušení ust. § 31 odst. 3 téhož zákona, kterého se měla dopustit odvysíláním výše popsaného příspěvku, který vykazoval známky neobjektivitvy a nevyváženosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí městského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Dle ust. § 31 odst. 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání je provozovatel vysílání povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivitvy a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Dle ust. § 60 odst. 1 písm. b) citovaného zákona uloží Rada pokutu ve výši od 5000 Kč do 2 500 000 Kč provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud neplní povinnosti podle § 31 odst. 2 a 3.

Před vlastním vyjádřením se ke stížním námitkám považuje Nejvyšší správní soud za vhodné uvést následující. Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek je podle ust. § 103 s. ř. s. koncipována na principu nutného konkrétního tvrzení stěžovatele, v čem městský soud, který jeho věc projednával a rozhodl, ve svém rozhodnutí pochybil. Výčet možných tvrzení a tedy důvodů, pro které stěžovatel kasační stížnost podává, je obsažen pod písm. a) až e) zmíněného ustanovení. Směřuje-li kasační stížnost proti rozhodnutí městského soudu o zamítnutí žaloby z důvodu nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, jak je tomu i v daném případě, je podřaditelná pod ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V kasační stížnosti podané z tohoto důvodu je především třeba, aby stěžovatelka uvedla, v čem konkrétně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a argumentačně ji doložila, což v případě kasační stížnosti stěžovatelky není úplně bez výtek ze strany Nejvyššího správního soudu.

V posuzované kasační stížnosti stěžovatelka uvádí velice nekonkrétní námitku, že nedošlo k porušení ust. § 31 odst. 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Svou argumentaci opírá stěžovatelka toliko o to, že dle jejího názoru nelze v intencích výše citovaného ustanovení oddělovat jednotlivé části vysílání a vytrhovat je tak z kontextu daného celkem. Podle Nejvyššího správního soudu však v souzené věci nedošlo ze strany správního orgánu k vytržení jednotlivých částí vysílání z kontextu daného celkem, neboť z rozhodnutí správního orgánu jednoznačně vyplývá, že porušení stanovené povinnosti bylo posuzováno ve vztahu k celku, tj. k celému pořadu Události, komentáře, ze dne 31. 1. 2006, od 22:30 hod., resp. k těm jeho částem (komponentům), které se týkaly ombudsmanovy zprávy o postupu Policie ČR proti účastníkům Czech Teku 2005. Vzhledem ke skutečnosti, že se tento příspěvek skládal jen z jediného komponentu, který je podrobně rozepsán výše, konstatuje Nejvyšší správní soud, že závěr správního orgánu - že stěžovatelka v něm vynechala zejména nejdůležitější sdělení veřejného ochránce práv, že zákrok Policie ČR byl oprávněný, že zásadních chyb se dopustili i technaři a tvrzení, že policie neříkala pravdu, když informovala o pozemcích, které si pronajali technaři, je příliš nejednoznačné a umožňuje i zcela odlišnou interpretaci toho, co se stalo, než měl veřejný ochránce práv na mysli ve svém sdělení - byl zcela odůvodněný.

O tom, že porušení povinnosti stanovené v ust. § 31 odst. 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání bylo správním orgánem posouzeno a vyhodnoceno v kontextu určitého odpovídajícího celku, svědčí i jeho postup ve vztahu k příspěvku, který se rovněž týkal ombudsmanovy zprávy o postupu Policie ČR proti účastníkům Czech Teku 2005, byl však odvysílán v rámci pořadu Události dne 31. 1. 2006, od 19:15 hod. Z obsahu správního spisu je patrné, že správní orgán posoudil tento příspěvek v celém jeho rozsahu, tedy ve vztahu k jeho jednotlivým komponentům (zde zejména headlinová informace, moderátorský úvod, následující charakteristika jednání technařů, vstup Otakara Motejla, vstup jednoho ze spoluorganizátorů), které byly součástí pořadu Události, a to v kombinaci s jinými příspěvky, které se však již netýkaly výše uvedené ombudsmanovy zprávy.

Námítku stěžovatelky zabývající se různou mírou provinění na straně těch, kteří mají garantovat dodržování zákonů oproti skupině osob, jejichž shromáždění má předpokládaně nekonformní podstatu, považuje Nejvyšší správní soud za bezpředmětnou, neboť otázka provinění na straně osob, jichž se předmětný pořad týká, je pro posouzení porušení povinnosti podle ust. § 31 odst. 3 ve spojení s ust. § 60 odst. 1 písm. b) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání či dokonce její míry zcela bez významu. Rozhodující je v tomto směru toliko to, zda došlo k porušení povinnosti provozovatele vysílání, tj. stěžovatelky, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivitu a vyváženosti.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel ve své kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s právními závěry učiněnými městským soudem, na jehož odůvodnění napadeného rozsudku rovněž odkazuje. Ze všech shora uvedených důvodů shledal kasační stížnost jako nedůvodnou, a proto ji podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem dle ust. § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka v soudním řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Správnímu orgánu žádné náklady řízení dle obsahu spisu nevznikly, proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu